

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος τρίτον τοῦτο εἶναι,
κι' ἔδραν πάλιν αἱ Ἀθηναί.

χιλία ὀκτακόσα κι' ὀγδοήντα ἔξη,
εἰς αὐτὸ τὸ χρόνον κάτι θὰ μᾶς τρέξη.

ὡ μ η ὁ ς τὴν ἑβδομάδα—μόνον μιὰ φορά θὰ βγαίνη.
ὅταν ἔγω ἐξυπνάδα —κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
ρομητὰς θὰ δέχομαι —διότι τοὺς ἀνέχομαι.
χὰ' ἄστὰς Ἑπαρχίας —καὶ 'τὸ Ἐξωτερικόν.
ἢ καιροὺς πτωχείας —τοῦχει τὸ Ἑλληνικόν.
σομὴ γὰρ κάθε γρόνο —φρίγκα δώδεκα καὶ ἓκοντο.

γὰ τὰ ξένα ὅμως μέση — δεκοπέντε καὶ ὅτὸ χέρι.
'Ἄλλ' ἐδῶ συνδρομηταὶ — δὲν θὰ γίνονται ποτε.
κι' ὅσα φύλλα κι' ἄν κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.
Κι' οὐ'ε θέλω ντροπαβέρι — οὐ'ε κανένα κινουέση.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ —ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μὲς' ἄστῶν φόρων τὴν ἀντάρα—κι' ὁ Ρωμηγὸς μᾶς μιὰ δεκάρα,

Εἰκοσιπέντε τοῦ Ὀκτωβρίου,
Μαρχιανοῦ τε καὶ Μαρτυρίου.

Ἰουδντος ἑκατὸν σαράντα.
πάντοτε ταῦτὰ συμβάντα.

Ὁ Φασουλῆς περὶ Βουλῆς.

τὰ χαρὰς τριγύρω μου κυττάζω συνηγμένους
ὁ Βουλευτὰς τοῦ εὐτυχοῦς τῶν Πανελλήνων γένους,
ὁ Μαντζουράνη, τὸν Μπαζᾶ καὶ τὸν Καλαμποκίδη,
ὁ ἐμετὸν τοὺς ἔφερε μεγάλον τὸ ταξειδί.
ὁ μὴ βλέπω καὶ τὰς πτέρυγας τὰς δύο παραλλήλως,
ὁ ἀμφοτέρας προσφωνῶ μετὰ στοργῆς ὡς φίλος.

ὁ σχέσεις εἶναι φιλικαὶ μ' Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν,
ὁ ἐχομεν ἀποκλεισμοὺς ξηρᾶς τε καὶ θαλάσσης,
ὁ πάντων τρέφει πρὸς ἡμᾶς ἰδιαίτεραν κλίσιν
ὁ βασιλεὺς καὶ κύριος Ἀβυσσινίας πάσης.
ὁ δῶρα δὲ ὑπόσχηται πρὸς ὄλους μᾶς νὰ στέλλη
ὁ κρύφια τῶν ὑπ' αὐτοῦ φονευομένων μέλη.

ὁ ὅτι, ὡς γνωρίζετε, εἰς τὴν Ἀβυσσινίαν
ὁ πάντες τρέφουν πρὸς αὐτὰ πολλὴν ἀδυναμίαν,
ὁ ὅστις Ἀβυσσίνιος ὁ στοῦ Ἄρεως τὸν σάλον
ὁ ταῦτα λάβη λάφυρα πλειότερα τῶν ἄλλων,
ὁ κείνος ἀνδρειότερος ἐξ ὄλων θεωρεῖται
ὁ καὶ παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν δοξάζεται κι' ὑμνεῖται.

Τοιαῦτα ὁ Ἀβυσσινὸς καὶ πρὸς ἡμᾶς χαρίζει,
πλὴν τώρα ὅσον ἀφορᾷ τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον
δὲν λέγω γρῦ περὶ αὐτοῦ, ἀφοῦ καθὼς γνωρίζει
εἰς ποῖον ἀνθηρότητος εὐρίσκεται σημεῖον.
'Ἄλλ' ὅμως καὶ περὶ στρατοῦ καθὼς καὶ περὶ στόλου
δὲν θὰ σᾶς εἰπω τίποτε καὶ δι' αὐτὰ καθόλου.

Σοφὰ νομοθετήματα εἰς μερικὰς ἡμέρας
θὰ εἰσαχθοῦν εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ πολλοῦ πατάγου,
ἐλπίζω δὲ πῶς θὰ ἰδῶ τοῦ ἔθνους τοὺς πατέρας
νὰ κουτουλοῦνται δι' αὐτὰ μ' ὄρμην σφριγῶντος τράγου.
Καὶ γνώμας δὲ θ' ἀκούσωμεν πολὺ βελτιωμένας
καὶ τὰς περιφερείας τῶν σοφίαν περδομένας.

Βαί ταῦτα μὲν σκεψόμεθα εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν,
ἐνῷ ροδίνου μέλλοντος ἡμέρα γλυκοφέγγει,
πλὴν εἴθε καὶ ὁ Ὑψιστος ὁ πανταχοῦ παρών,
νὰ κάμη δ,τι τῇ κλεινῇ πατρίδι: ξυνεέγκαι.
Δι' ὅπερ, ἄνδρες Βουλευταί, μετὰ χαρὰς πολλῆς
κηρύττω νέαν ἐναρξιν τῶν ἔργων τῆς Βουλῆς.